

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Missio Anglicana erecta in Vice-Prouinciam. n. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1618.

1619.

cto interesse Myſterio: tenetur enim Purgatorio in igne Pater meus.) Cum que cauſam vt quæreret ſuggeſſiſſet *Gerardus*, reſponſum eſt, "Quod moribus puellæ cuiuſpiam notam ſeueriores temerè adſperſiſſet, appellatæque Meretricem; quam culpam licet confeſſione non expiaſſet, contritionis tamen beneficio æternas euaiſſe pœnas, temporales luere; Rogatus à quonam celebrari cuperet ſacrum, reſpondit, perindè eſſe modò celebretur, placere tamen ab eo fieri qui *Tomſonus* vocabatur, is erat idem Rector, *Ioannes Gerardus*. Itaque poſtridie ſolemni comitatu itum eſt ad Sancti Martini (Templum eſt Collegio Canonicorum celeberrimum) Petrus pœnitentis habitu cum cereo præcedebat, ponè ſequebantur è Tyrociniis ex noſtris aliqui populuſq;. Sacrum inchoante *Gerardo* apparet filio parens, clamatque rurſum Petrus, "Pater meus, Pater meus;)" ſtantem enim videbat reuerenter, & peracto ſacrificio exultanti ſimilem de ſub altari in ſublime conſcendentem. Neque exigua fuit præſentium conſciorumque lætitia ſimul atque admiratio. Elucebat enim in re, de qua nulla poſſet eſſe dubitatio, Dei grauiffimum de peccato iudicium eiufdemque illuſtris in rite pœnitentem miſeratio, quæ duo pierati inflammandæ adiumento conſueuerunt eſſe quàm maximo: Acceſſit & argumentum ad Sanctorum patrocinium conſtitmandū; dixerat enim Sanctam *Annam*, Matrem Beatiffimæ Virginis adſuiſſe ſibi morienti, modò etiam ad Sancti Martini adfuturam: illam etenim olim piè coluerat, congregatis quibuldam ſub illius nomine adſcriptus, atque annuam ſolitus offerre pecuniolam vt pro ſe ſuiſque oraretur.

XXXII.

Atque hæc ſunt quæ de Miſſionis huius inijtibus progrefſibus que hæcenus notatione digna reperiri potuerunt inter tot tamque varias quibus iactata eſt Anglia tempeſtates, & tanquam ex infelici naufragio eripi; nunc de eadem in alteram formam commutata dicendum eſt. Aucto enim ex noua commodaque habitatione Leodij Tyronum numero, creuit & numerus tum eorum quibus præcepta Theologica tradenda erant Louanij, tum qui ad meſſem in Anglia colligendam aſpirabant, vel Sacerdotio iam initiatorum, vel iuuenum ad ſimiles pro fide auita labores anhelantium. Cùmque interea hæc Miſſio, per varias regiones ſparſa, per modum Prouinciæ Societatis (vt initio inſtituta eſt) regeretur ab vno eiufdem Miſſionis Capite Romæ ſedente, alijsque illi quidem vni in Hispanijs, Belgio, & Anglia ſubordinatis, à Prouincialibus verò locorumque in quibus verſabatur præfectis eſſet in multis exempta, Viſum eſt aliquibus peccari in decretum vigefimum primum Congregationis noſtræ ſeptimæ, conſultiuſq; eſſe, ſi recepto in Societate omnium gentium more huius etiam Miſſionis ſubditi alijs de Societate miſcerentur, nè nationum diſcrimina paulatim magno Societatis damno introducerentur. Ac proinde neque permittendum vt in ijs orbibus in quibus Societas Collegia ſua habet ſtudiaq;, è ſola ipſi gente ſua Theologiæ, Philoſophiæ, & humaniorum literarum Profeſſores habeant, multoq; minus Superiores.

Admiris Generalis vt neque decreto Congregationis videretur derogare, neque

Miſſio ere.
& in Vice-
Prouin-
ciam.

que specie quadam religionis abductus in discrimen vocaret rem tantam, maturo decessoris sui consilio inchoatam, stabilitam, continuatam, Pontificum etiam duorum *Clementis* Octavi, & *Pauli* quinti iudicio probatam, & usu fructuque laudatam tum eo qui in homines Societatis, tum qui in regnum ipsum Angliæ fidemque Catholicam insigniter propugnatam dimanarat, eum Sociorum numerum qui hætenus sub Missionis Anglicanæ appellatione pleraque Angliæ Prouincias & domos aliquot in Belgio impleuerat (abrogatis Præfecti & Vice Præfectorum nominibus atque officijs) in Vice-Prouinciam erexit, munere Præpositi *Richardo Blondo* imposito, qui ab anno eius seculi quinto pleraque tractauerat Societatis in Angliæ negotia, & per hæc tempora nostris in Insula dispersis solus imperabat.

Est enim hæc Missio ab Assistentium potestate nunquam fuit exempta, Prouincialibus verò (quod ad disciplinam domesticam pluramque alia attineret) in ijs regionibus apud quas versabatur semper esset subdita, & Superiores vbique omnes ex sola gente sua nunquam habuisset, liberumque præterea esset Generali ex qua vellet alia gente, & quos, & quodocumque vellet substituere, & in ipso denique Nouitiatu & Collegijs plures ex alijs nationibusmitterentur, ac proinde periculum nullum esset vt nationum discrimina in Societatem hæc via introducerentur. Visa tamen est alia hæc ratio commodior tum ad difficultates quæ obijci potuissent præcidendas, tum ad ipsam Societatem & bonum quod per eam operari cæperat Deus amplificandum.

XXIV. Numerabantur in Missione vniuersa Sacerdotes prope modum ducenti, atque inter hos quatuor votorum Professores quadraginta, quot vix in vlla Prouincia, cum primum surrexit, reperisset: sparsi quidem per diuersorum Principum dominia (vt Regis Catholici, vt Leodiensis Principis, atque Angliæ præcipue regnum) sed neque hoc nouum in Societate videri potuit, cum Veneta pluribus subijciatur, & Lugdunensis in Gallijs Dolanum & Cambericæ Collegia complexa sit, istud Sabaudum, illud Hispaniarum regi obnoxium: Sicula habeat Melitense, Veneta Cretense mari utrobique interiacente. Nouum vero omnino fuisset si tam multi in Societate Professores ad diuturnum tempus ab omni penitus censendi cæsumque faciendi iure arcerentur, quod necesse erat quamdiu non alio quam Missionis titulo is Patrum numerus esset insignis. In dubium enim venire frequenter necessarium erat, An qui in Hispanijs Belgioque versarentur ad earum regionum cœtus Prouinciales vel Patrum indigenarum bona gratia vocari possent, vel iure deberent: Incongruum enim futurum aliquando si indigenis exclusis, externi tanquam antiquiores, negotiorum vero minus gnari, admitterentur. Quid deinde de ijs qui in ipsa Angliæ versarentur magnis laboribus & periculis quotidianis perfuncti? Quid de Candidatis tam multis quorum difficilior indices, deficientibus eleemosynis, redderetur adscriptio? neque enim sperandum erat Catholicos ex Angliæ pecunias tam magna liberalitate subministraturos cum manus ignotorum traderentur; Quanquam enim in Societate non est natio-

Cur facta
Vice-Prouincia.